

ОБИРАЄМО ДОМАШНЬОГО УЛЮБЛЕНЦЯ :

Вибір домашнього улюбленця — це дуже відповідальне завдання. Перш за все, потрібно з'ясувати, чи всі члени родини згодні завести тварину, оскільки так чи так доглядати за нею доведеться кожному. Якщо ж рішення прийняте, то варто зважити всі “за” і “проти”.

Особливості догляду за деякими домашніми тваринами.

Зазвичай, обираючи домашню тварину, діти надають перевагу собакам, котам, птахам або гризунам. Кожен із цих представників тваринного світу має свої особливості.

Домашня тварина, яку обирає більшість дітей, - собака, адже ця істота хоробра, вірна, волелюбна і завжди готова захистити своїх господарів. Обираючи собаку, перш за все, потрібно зважати не на зовнішній вигляд, а на її темперамент та розмір. Варто ознайомитися з характеристиками порід собак та вибрати ту, яка підходить найбільше. Недоцільно зупиняти свій вибір на собаках бійцівських порід або на дуже великих собаках. Ліпше обрати собаку зі спокійним темпераментом.

Зазвичай собака стає для дитини вірним другом. До того ж медичні дослідження з каніттерапії показали, що взаємодія дитини з собакою сприяє лікуванню від емоційних травм дитини. Зокрема, психотерапевти рекомендують завести собаку, якщо у дитини виявляють депресію та нервозність. Собаки здатні підвищити самооцінку дитини та додати їй впевненості. Психологи

наголошують, що діти почуваються в безпеці, якщо вдома є собака.

Собаки також позитивно впливають на опорно-рухову систему дитини. У дошкільника, котрий вигулює разом із дорослими свого улюбленця двічі на день, значно підвищується рухова активність, він проводить більше часу на свіжому повітрі, що, у свою чергу, зміцнює імунітет. Лікарі стверджують, що діти, котрі мають собак, менше хворіють на інфекційні хвороби та рідше звертаються по медичну допомогу.

Однак, попри всі позитивні чинники, не варто забувати і про правила поводження з собаками. Якщо в помешканні з'явився собака, необхідно навчити дитину правилам спілкування з нею, зокрема не допускати, щоб дитина біла тварину, тягала її за хвоста чи за шерсть, адже навіть у найтерплячіших собак це може викликати агресію. Слід показати дитині на власному прикладі, як треба пестити собаку, і чого робити не можна. На перших етапах спілкування дитини з собакою не залишайте їх на самоті.

Коти — незалежні, самостійні, але напрочуд розумні тварини. На відміну від собак, вони є менш терплячими і можуть проявляти агресію, якщо дитина ображає тварину. Сім'ям, де є діти раннього віку, можливо, ліпше утриматися від придбання кота. Якщо все є таки обрали кота, то для дитини безпечнішою буде доросла тварина — вона спокійніша. Крім того, дорослому котові дитина не зможе завдати шкоди — ненароком наступити, надто сильно притиснути, як це може статися з кошеням.

На сьогодні наукою вже доведено факт : коти позитивно впливають на здоров'я своїх господарів. У медичну практику увійшов термін “фелінотерапія”. Спілкування з котами сприяє лікуванню запальних процесів в організмі та хвороб опорно-рухової системи, а їхнє муркотіння допомагає зняти стрес, заспокоює дітей з синдромом дефіциту уваги і гіперактивності та, загалом, зміцнює нервову систему дитини.

Папуги як домашні улюбленці вже давно не рідкість. Їх найліпше заводити для спокійних, спостережливих і відповідальних дітей, тому що птахи потребують чіткої організації харчування і теплового режиму. Спілкування з ними формує у дитини терплячість. Наприклад, щоб навчити папугу говорити, потрібно докласти чимало зусиль, завзяття та наполегливості. Це буде особливо корисно для дітей з логопедичними проблемами, адже навчаючи папугу тим чи тим словам, дошкільник і сам буде намагатися вимовляти їх якомога ліпше.

Для маленьких дітей спілкування з великими птахами може бути небезпечним через те, що вони мають великий сильний дзьоб та гострі кігті.

Якщо немає можливості тримати тварину середнього розміру, як-от собака чи кіт, то вибір гризуна є оптимальним рішенням. Якщо дитина дуже активна і рухлива, слід одразу їй пояснити, що грають із хом'яком або морською свинкою обережно і спокійно, адже гризуни лякаються різких рухів і можуть вкусити.

Доглядаючи за маленьким домашнім улюбленцем, дитина стає відповідальнішою і терплячішою, що допоможе їй у подальшому житті.

Медичні протипоказання для утримання домашніх тварин.

Психологи і лікарі погоджуються з тим, що спілкування з домашніми тваринами позитивно впливає на фізичне та психічне здоров'я дитини. Однак, все ж таки є певні медичні протипоказання для утримання домашнього улюбленця, перш за все, це алергія на шерсть тварин, лусочки їхньої шкіри що є на пір'ї птахів.

Якщо невідомо, чи виникне у дитини алергічна реакція після спілкування з домашньою твариною, то з'ясувати це можна, сходивши в гості друзів або родичів, котрі вже мають обрану тварину. Перебування з домашнім улюбленцем покаже, чи проявляться в дитини симптоми алергії. У разі появи клінічних проявів алергії слід звернутися до алерголога, імунолога.

РЕКОМЕНДАЦІЇ

для батьків у разі появи в дитини симптомів алергії на шерсть, лусочки шкіри тварин або на пір'я птахів.

Алергія на шерсть тварин, лусочки їхньої шкіри або ж на пір'я — це не причина довічної відмови від спільного перебування дитини з домашніми тваринами. У разі діагностування алергічної реакції варто спробувати подолати її як головну перешкоду для спілкування дошкільника з домашнім улюбленцем.

- За появи перших алергічної реакції зверніться до алерголога чи імунолога.
- Після встановлення точного діагнозу чітко дотримуйтеся рекомендацій лікаря, який за необхідності призначить імунотерапію чи лікування антигістамінними препаратами.
- Постійно підтримуєте чистоту в помешканні:
  - щоденно позбавляйтеся від пилу за допомогою пилососу та вологого прибирання;
  - встановіть у приміщенні зволожувач повітря.
- Не пускайте тварину в ті місця помешкання, де дитина проводить багато часу, - в дитячу кімнату, на кухню тощо.
- Не дозволяйте домашньому улюбленцю перебувати на ліжках, кріслах та диванах.
- Привчіть дитину ретельно мити руки після контакту з твариною.
- Уважно стежте за здоров'ям домашнього улюбленця, зокрема регулярно

купайте його та перевіряйте стан шкіри.

– Не стеліть у помешканні, де є дитина-алергік, килими з довгим ворсом, оскільки в ньому накопичуються алергени.

– За відсутності рецидивних алергічних реакцій у дитини та протипоказань лікаря домашню тварину можна залишити в помешканні.

Домашні тварини, переважно собаки та коти, також можуть стати переносниками такого смертельно небезпечного захворювання, як сказ. Хвороба вражає нервову систему людини і не піддається лікуванню. Вона передається зазвичай через укуси хворих котів та собак. Тому в групі ризику — домашні тварини, які контактують із вуличними. Основним методом профілактики сказу є вакцинація домашніх улюбленців та уникнення їх контакту з дикими тваринами.

Отже, заводити домашню тварину для дошкільника чи ні — вирішувати батькам. Однак варто зважати на те, що домашні улюбленці гарно впливають на емоційний стан дитини, а отже, на її здоров'я. Спілкування з тваринами сприяє розвитку сенсорних процесів дитини — через органи чуття дитина сприймає форму об'єкта, його величину, колір, запах, властивості тощо. Дитина стає впевненішою і щасливою.